

Förbjudet för tjejer

3:e pris i klassen elever med svenska som andraspråk, av Hiba Alsaleh

Du får inte studera så länge! så här sa min pappa till mig när jag var liten. Jag är en vanlig tjej som andra tjejer, Inte som de andra faktiskt. En dag fick jag höra av min pappa "du är en vuxen tjej nu så du ska inte studera så länge, istället för det ska du lära dig hur en bra kvinna tar hand om sitt hem". Medan de andra kan studera och utbilda sig till det som dem vill bli till men inte jag, de andra får leva den liv som dem vill men inte jag, de andra får leka med båda killar och tjejer men inte jag och många saker får de göra men inte jag faktiskt. På grund av vad? På grund av att jag tillhör en familj med stor makt och inflytande följer strikt kulturens riktlinjer och traditioner för att upprätthålla sin ställning och respekt i samhället.

De så hård med sina barn båda killar och tjejer men tjejer mer än killar, tjejer får sitta hemma och lära sig hur kan en bra kvinna ta hand om sina barn och sin man i framtiden inte mer faktiskt. Inte ens om sitt liv.

Jag var den enda barn till mina föräldrar och enda tjej i hela min familj. Jag har tre kusiner som är killar. Två av de är äldre än mig och den tredje är yngre än mig. Den som är lika äldre som mig valde att studera utomland och andra två jobbade med sin far. De två var inte snälla faktiskt mot mig och för att dem lärde sig av sin familj att tjejer är "Dumma eller Osmarta" de kan inte göra någonting förutom att ta hand om huset vi kan säga som slave inte mindre inte mer, de vant så här. Den tredje som heter Amir vet jag inte hur han tänker som jag sa han bor utomland.

Min pappa brydde sig inte om mig än att säga till min mamma "ha koll över din dotter om hon gör något fel då kommer jag och visa dig" man kan tro att jag var inte hans dotter. Men jag vet varför gjorde han så här mot mig. När jag var liten hörde jag min mamma pratar med sin mamma om det, min pappa ville en pojke inte flicka. Eftersom i hans familj tycker de inte om flickor. De brukade säga att en dag kommer tjejen och gifta sig och flytta med sin man men killen kommer och gifta sig och skaffa barn som ska ta över familjs namn och deras arvingar samt makten. Så här tänker de samt ärvde det min pappa av de. Min mamma kunde inte säga någonting om det. Hon brukade vara tyst när andra pratar om allt, om allt som tillhör familjen. Hon får inte vara med en i konversation alls även om det handlar om hennes liv. Hon får inte sitta med de ens, men absolut hon får servera te och kaffe får de. Asså ingen av de brydde sig om vad hon tycker eller tänker. Det var inte den enda som behandlades så här även de andra kvinnor i familjen.

Vad jobbade min pappa med? Det som jag vet är att min pappa och hans familj jobbade med mattor och de hade flera affärer i själva staden och området som vi bodde i. Alla känner de, när jag säger alla menar jag verkligen alla.

Ibland brukade jag tänka varför är de kända i hela staden och andra områden? Joo jag vet varför är de kända, för att min farmor var jättesnäll med andra människor även om de är fattiga eller rika. När han dog alla blev ledsna. Och det är inte hans barn faktiskt tycker alla.

En dag var jag hemma med min mamma, vi började städa efter att alla män gick till jobbet. Vi städade och städade, tills vi hörde att det var stor bråk i marknaden där vid affären som min pappa jobbade i. Det som hände är att en av mina kusiner bråkade med en kille, och den här killen hade vapen med sig. Som folken sa att den killen har tagit vapen och skjutit i väg på min pappa. Han menade inte skjuta min pappa utan min kusin. I så falla min pappa dog den här dag. Jag och min mamma var chockad, vad ska vi göra nu? Det spelade ingen roll för mig eftersom han älskade inte mig.

Min kusin Amir som var utomland kom tillbaka för att vara med i hans farbrors begravning. Han var jättesnäll mot mig och mot min mamma faktiskt, inte som hans bröder. Efter några dagar av begravningen. Hörde jag att min farbror pratar med hans mor om att nu är det dags att jag gifta mig, och han sa "jag vill inte att någon som vi inte känner ska komma och gifta sig med henne, den som

ska gifta sig med henne kommer och ta hennes del av arvet, så jag tänkte om hon gifter sig med min son Amir” sa han. Hans mor sa ingenting om det, men hur. Jag är inte just 18 år? I den här kulturen eller i den här gruppen av människor bryr man sig inte, även om tjejen är under 18 år utan det spela ingen roll. Det är inte bara i den här familjen som det är så, även i andra familjer är det också så. Det är kluturet som spela stor roll, inte vad regionen säger ens.

Den där degen kommer jag ihåg att jag gick till mitt rum direkt, där brukade jag sitta och studera utom att någon ser mig. Men den dagen var inte min tur faktiskt, min farbror såg mig då började han skrika åt mig. “Vi har ingen tjejer som studera fattar du inte” sa han och tog mina böcker. Dagen efter kom min mamma och sa “du ska gifta dig” med tårarna som syns i hennes ögon. Jag sa ingenting, vad ska jag säga? hur ska jag säga nej till de? hur ska jag säga att jag vill studera inte gifta mig? Om jag kommer och säger nej, då kommer de säga att jag har en kille och så vidare. Så jag var tyst, utom att gråta ens. Men under den där natten sov jag inte, jag grät och grät till solen gick upp. De har inte berättat till min Amir om det ens. Sen hörde jag Amir skriker

- “Är ni seriösa”? Hur ska jag göra det om hon är inte ens lika ålder som mig, hon är som min lillasyster” sa han. Men dagen efter kom han.

- Jag vill prata med dig om du har tid för det?

- Jag svarade “ja varsågod”.

- Jag vet att du inte vill gifta dig just nu, du vill studera istället eller hur? Sa han.

Jag var tyst, men till sist sa jag “ja, det vill jag verkligen, men jag kan inte säga så här till de andra”. De kommer och döda mig, jag är rädd. I den här situationen är det så här om tjejen säger “Nej”, den första saken som de kommer och göra är att döda tjejen. De tror att tjejen har gjort någonting fel med någon. Så den bästa saken att göra döda, tänker de.

- Jag vet vad ska vi göra, sa han.

- vi kan spela att vi vill gifta med varandra och sen resa utomland. Där kan du fortsätta studera utan att någon av de säger någonting till dig, sa han till. Jag visste inte vad ska jag göra, ska jag göra som han sa eller inte? Tänk om du kommer veta att vi ljuger för de. De kommer och säga att det är jag som planerade den här planen faktiskt, inte bara så de kommer och sätta mig i ett rum utan mat tills jag dör. Vem kommer och tro att det var inte jag som tänkte så här?

- jag vet inte, sa jag.

- om du vill studera du måste göra så här, sa han.

Till slut sa jag “ja”.

Dagen efter gick han och pratade med sin far, “jag ska gifta mig med henne men om ni säger ja till den som jag vill göra också. Vi ska gifta oss och resa efter, jag ska ta med mig henne.

Hans far sa” Nej” i början men sen ändrade sig. Vi fick gifta oss efter ungefär två veckor. Och sedan reste vi. Där började ett nytt liv till mig. Allt kan jag göra utom att någon säger “det får du och det får du inte göra”.

Jag pluggade vidare tills jag blev den som jag vill. Det var inte lätt faktiskt. Jag trodde att det var en dröm, så jag brukade be gud “du vet hur svårt var det med mig där, så om det är en dröm vill jag verkligen inte vakna.

Men det är inte dröm brukade säga Amir för mig han är jättesnäll, han blev det bästa och viktig människan för mig i det här livet.

Jag hoppas verkligen att alla tjejer och kvinnor för leva i fred och leva på eget sätt inte på de andra sätt och inte vad kulturen säger. Ta hand om er.